

kanom g. dr. Cukalo, ki je opravil cerkvene obrede, in so ga od doma spremljali na zadnji poti. Takega sprevoda še v Grižah ni bilo. V cerkvi se je gospod dekan in ravnatelj bogoslovja poslovil od rajnega Štefana, ki ga je Večni prej poklical k sebi, preden je stopil pred Njegov oltar. Nato je bila asistirana črna sv. maša. Bogoslovski pevski zbor, pri katerem je Stefan tako rad prepeval, mu je pel zadnje pesmi v slovo. Pri cerkvi počiva, njegova duša pa pokoj uživa pri Vsemogočnem, ki naj tolaži žalostne starše in sestrice.

**Podsreda.** Pri nas smo pokopali ob spremstvu treh duhovnikov in ob ogromni udeležbi domačinov daleč znano ter obče priljubljeno in spoštovano gospo Ano Škerbec, bivšo posestnico na Pokleku. Rajna je bila najboljša mati 11 otrokom. In ravno kot mater jo je usoda prebridko preizkušala. Njen sin Janko je ponesrečil kot novomašnik z vozom in je

podlegel poškodbi. Od ostalih otrok so preživeli drago mater sin Edmund, ki vzorno gospodarji na domu, hčerke Pepca, Marica in Tinka, ki so vse dobro poročene. Gospa Škerbec je bila znana pod nazivom »duhovniška mamica«. Prava slovenska mati trpinka, uživaj večno plačilo, katerega si si zaslužila!

**Planina pri Sevnici.** Pri nas je umrl posestnik in pekovski mojster tržan Franc Sluga. Bil je dober človek, skrben gospodar, 30 let član gasilnega društva, nazadnje izvoljen častni članom in globoko veren katoličan. Bolehal je dolgo, rak na jetrih mu je uničeval življenje. Na pokopališču smo ga spremljali v snegu in burji. Izredno velika udeležba je pričala, kako vsestransko je bil priljubljen. Poslovilne besede mu je govoril domači gospod župnik. Zapušča 37letno vdovo in štiri otročiče. Najstarejši je star 12 let, najmlajši pa 5 let. Naj v miru počival!

šmentane krize ne bilo, pa je je čimdalje več, kakor kakšne nalezljive bolezni. Sprašujemo se v skrbeh, kaj bo, če ji zdravniki, ki se trudijo okoli nje, ne bodo prišli v okom. Pravijo, da je upanja zelo malo. Drugače smo še kljub vsem stiskam bolj vesele narave, čeravno nam gre včasih tudi na jok, kadar namreč ogledujemo razne dražbene oklice na občinski deski.

**Bukovci pri Ptujju.** Nahajamo se v mesecu marcu. Prestali smo, slabo oblečeni, hvalabogu ne prehujo zimo, narava se prebuja. Mi pa pravimo: merc je pes, april pa ves; maja pol, te če kaj bo! Na konec te prerokbe so posebno radovedni »jančarji« bivše JNS.

**Polenšak pri Ptujju.** Med drugimi, ki smo že njihova imena ovekovečili v »Slovenskem gospodarju«, so si še obljubili zakonsko zvestobo: Visenjak Martin, posestnik in vdovec iz Strmca, in Trunk Lizika iz Preroda. Bog daj sreče! Kukovec Franc, posestniški sin na Zasadih, je kar mahnil par korakov preko ceste k sosedovim in rekel Brenholčevi materi: tukaj bova zdaj gospodarila, midva z vašo dobro hčerko Mičko. Priden mladenič Muhlič Ivan, čevljar v Lasigovski grabi, si je zaželel čistejšega zraka in jo je mahnil k Sv. Lenartu, kjer je poročil mladenko Canjko Matildo, in s katero zadovoljno gospodarji na razglednem hribčku na Bresnici. Dober in delaven fant Sirc Ivan iz Polenec si je pripeljal mlado nevesto Šulak Ottiljo iz Rucmanec, Sv. Tomaža fare. Še en par je bil pri nas poročen, ki pa noče biti imenovan, le toliko radovednežem lahko zaupamo, da je bil ženin iz Lancove vasi, nekje onkraj reke Drave. Vsem tem mladim, brhkim parom naj rosi nebo obilo sreče in blagoslova! — Pretekli teden zvečer sta dva neznanca na cesti pri Sv. Lenartu napadla bivšega župana, sedanjega upravnika bivše občine Polenci, Erlih Franca, ko se je vračal mirno in brezskrbno, ga precej pretepla in nagnala proti Prerodu, kjer sedaj stanuje. Opraskan in potločen po glavi, je Erlih poiskal pomoč v ptujski bolnici. Kljub takojšnji in nemurni pomoči od strani župana Joško Laha, oblasti, ki so tudi takoj stopile v akcijo, niso še dosedaj mogle izslediti zločincev.

**Razkrižje pri Ljutomeru.** Pri nas je bil pust precej živahen. Na pustno nedeljo smo imeli v zavodu sv. Ivana priliko se nasmejati čez



**Sv. Anton na Pohorju.** Volk nam je šel skozi faro. Tukaj na Pohorju kriza še hujše pritiska ko drugod.

**St. Peter pri Mariboru.** Preteklo nedeljo se je vršil sklep šestega gospodnjško-kmetijskega tečaja, združenega z razstavo, ki ga vodijo tukajšnje šolske sestre. Tečaj je obiskovalo 13 gojenk. Iz teh tečajev je izšlo že nad 75 bodočih gospodinj. Gojenke so ob sklepu pokazale, koliko znanja so si pridobile v tem kratkem času ter potrdile, da so res pazljivo in marljivo se učile in sledile vsestranskemu pouku. Hvala gre tudi šolskim sestram, zlasti še voditeljici tečajev s. Gabrieli, ki polagajo mnogo truda in ljubezni pri vzgoji bodočih slov. gospodinj. Sklepne slovesnosti so se udeležili med drugimi tudi sreznki šolski nadzornik g. Tomažič, ki se je zelo pohvalno izjavil o lepo dovršenem tečaju ter izrekel zahvalo šolskim sestram za njihovo vzgojno delo za šoli odraslo mladino; dalje zdravnik g. dr. Pihlar, ki je gojenke poučeval v zdravstvu, domači župnik in še drugi povabljeni gostje.

**Sv. Jakob v Slov. goricah.** Zaščitniku naših

družin sv. Jožefu radi izkazujemo čast. Samo nekje so mislili s plesom obhajati ta praznik in se je zbrala gotova mladina, da se je plesalo celo noč v beli dan. Ali je ples in fuckanje prikladno za postni čas?!

**Sv. Jakob v Slov. goricah.** V predpustnem času ja bilo v naši župniji obilo kandidatov, pa ne za parlament, marveč za zakonski stan. Nekaj ee jih je tudi poročilo. — Že štiri mesece smo moledevali pri merodajnih krogih, da bi se zopet odprla naša knjižnica. Vsi poskusi so bili odločno zavrjeni. V tem oziru bi lahko občinske uprave pomagale, pa jim manjka za to smisla. — Smolo smo imeli z volilnimi reklamacijami. Prvič smo zadostili predpisanemu roku in po nasvetu »Slovenskega gospodarja«, pa smo bili zavrjeni. Ko smo zadostili zahtevanemu pogoju, pa smo bili drugič zavrjeni, češ, da je rok potekel. In vseh 71 reklamantov zgubi svojo volilno pravico in mi hočeš nočeš ostanemo pri prihodnjih volitvah abstinentje!

**Zgornja Polskava.** Morda že veste, da je postala naša Zgornja Polskava že lansko leto bolj ponosna in slavna, ker je namreč sedaj središče, to je sedež novo združene občine Polskava. Naši spodnji sosedje so nam to malo zamerili. Toda sčasoma se bomo že pobotali, tako da bo na obe strani prav, samo da bi te

bežnicami. Razkuževalci so morali vzeti pot pod nože in so bežali na vso sapo iz Orešja na Bizeljško. Vladni komisar, ki je vodil oreško komisijo, je zgubil na begu pečenege piščanca, katerega mu je bila dala na pot krčmarica, pri kateri je bil na hrani.

Josip Mešiček, nadučitelj v pokoju in posestnik v Krčevini pri Mariboru, je bil očividec majhnega nastopa tedanjega puntarskega gibanja. V »Naših goricah« iz leta 1928 piše omenjeni sledeče: »Bilo je meseca septembra, v času veselih šolskih počitnic, ko pride k meni na poset moj dragi, sedaj že pokojni tovariš Jože Cizel, poznejši profesor na ženskem učiteljsku v Gorici. Bival sem takrat v Pišecah, dasi sem bil že imenovan za Brežice. Ostal je pri meni en dan in dogovorila sva se, da ga drugi dan spremim na njegov rojstni dom v vasi Zlogonsko, sedaj Vrhje ob Sotli, v občini Kapele pri Brežicah. Ko sva naslednjega dne korakala preko pišečkih gričev in prišla iz vinskih goric v majhen gozdič, sva zagledala na potu pred seboj moža, ki je bil kakal z motiko po tleh. Nisva še bila pri njem, ko stopi iz goščave drug mož s krampežnico na rami in hkrati z druge strani še tretji z gorjačo v roki. Zdelo se je nama takoj, da ti možje nič

dobrega ne nameravajo. Eden izmed njih pa je mene brž spoznal in je drugima dvema zašepetal: »Ta dva nista prava.« Drugi dan smo zvedeli, da so v taistem kraju prepodili komisijo, ki je hotela razkuževati vinograde. In taki izgredi proti vladnim organom so se potem še ponavljali.«

Večkrat se je zbralo na mestu, kamor so bili namenjeni razkuževalci, po par sto kmetov. Vsak je imel nekaj trdega v rokah. V takih slučajih jo je komisija popihala med posmehom in krhkimi psovki.

Vrhovnim komisarjem je postalo jasno pri tolikanj pogostih pojavih nasilnega odpora, da puntarje nekdo organizira, jim daje smernice in jih razpošilja v močnih skupinah, ki preprečujejo razkuževalne posle.

Kakor že omenjeno, so člani ušvih komisij za taiste čase zaslužili sijajno. Ravno radi mastnega zasluzka se skraja niso toliko zmenili za punt v bojazni, da bi jih ne zamenjali ali sploh ukinili. Šele tedaj, ko je bilo onemogočeno vsako nadaljevanje razkuževanja, je razposlalo glavarstvo orožniške patrolje, da doženejo, kdo hujska na odpor in kdo je kolovodja očitne vstaje.

(Dalje sledi.)

jez predreti, nakar so pometali brezštevilni navzoči v pred jezom nabrano vodo: orehe, melone in vse mogoče predmeta. Paša je pogнал v vodo nekaj rumenih zlatnikov. Predor jeza je bil spremljan od razsvetljave, priprosti ljudje so plesali, tulili in izražali veselje, da bo poplava Nila zapustila zemlji rodovitnost ter bogato žetev.

**Poraba bučk (šivank) v Združenih državah Severne Amerike.**

Vsako leto izdelajo v Ameriki 10 do 15 milijard bučk. Na vsakega Amerikanca odpade na leto v Združenih državah Severne Amerike 100 do 150 komadov te igle.